

SRDÍČKO

ročník XXVIII. 2
30. 6. 2024

NEJSVĚTĚJŠÍ SRDCE JEŽÍŠOVO

Náš domov, místo, kde se rodíme, žijeme, kde kvete láska a zraje odpuštění, je poznamenán mnohými hříchy, sobectvím a skandály, jako jsou zneužívání člověka i moci.

Náš domov *církev* potřebuje hlubokou nápravu, bratři a sestry, *každý z nás potřebuje hlubokou nápravu.*

Jedním slovem řečeno, potřebujeme na *sebe aplikovat POKÁNÍ.* Můžeme ukazovat prstem na druhé a někdy i právem, ale to neprospěje našemu domovu CÍRKVI ani nám. Jen se zdánlivě oddělíme od hříšníků a postavíme se na stranu spravedlivých. Ale *i malý hřích je hříchem* a uráží Boha i člověka. A z mnoha malých hříchů, když *se nakupí, se stává velká hromada.* Tak jaký rozdíl?

Každý z nás, jak tu jsme, potřebujeme vstoupit do Boží lásky, nechat si odpouštět a činit nápravu, zadostiučinění – POKÁNÍ.

Pokání přispívá ke smíření lidí mezi sebou, ale také ke smíření s Bohem, protože zlo spáchané na bližním je zároveň proviněním vůči Bohu, a když činím něco proti Bohu, slízne to i člověk – jsme spojené nádoby.

Každá rána může být zahojena, i když je hluboká. Úplné zhojení se někdy zdá

být nemožné, když *přijdeme o blízké nebo o majetek, o dobrou pověst nebo když se některé situace stanou nezvratnými.*

Jak na to, jak dělat pokání? Jak vstoupit do hluboké a trvalé proměny? Zvu vás k účtě k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu a vykonání prvních pátků, tento výtečný nástroj obdržela svatá Maria Markéta Alacoque od Ježíše.

Ježíš si přeje, abychom *vědomě prosili* o Jeho lásku a dávali mu svou, jeho probodené srdce je místem, odkud vytéká láska Boha k člověku.

Není třeba si myslet, že tato úcta je zastaralá, i papež František k ní *zve*, myslím, že objevujeme objevené, ale to nevadí, spíše se vracíme k podstatnému, k pramenu, ke zdroji.

S velkou radostí musím říct, že i svatý František, Antonín a Bonaventura jedou, ujíždějí na stejně vlně v účtě k Božskému Srdci. Sv. Bonaventura má tuto zkušenost:

„Přistoupili jsme k přesladkému Ježíšovu Srdci a každý, kdo je dobrý, se v něm zabydlí. Nevzdalujeme se od něho svou lebkomyšlností. Jak je dobré a oblažující přebývat ve tvém Srdci! Ve tvém Srdci jsme našli vzácný poklad a drahocennou perlu. Probodením tvého boku se nám otevřel vstup do ráje. Tvé Srdce bylo

probodeno proto, abychom skrze viditelné rány nablíželi neviditelné rány lásky.“

A svatý Bernardin Sienský:

„Vstupme do Ježíšova Srdce... Srdce milujícího a hořícího láskou. Vstupme, protože dveře jsou otevřeny silou lásky. Milujme jako Ježíš...“

A teď to konkrétní pozvání: Vykonejme si *prvních 9 pátků po sobě jdoucích*, to znamená na první pátek v měsíci přistupte ke *svatému přijímání* a svatou *zpověď* vykonejte buď během prvního pátku, nebo v *týdnu před nebo po prvním pátku*. A pomodlete se litanie k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu nebo zůstaňte na adoraci.

Jen tak pod čarou, prvních devět pátků, to je devět měsíců, a *po devíti měsících se rodí nový život*. Na svět přichází nový člověk.

Toto je výborná cesta *našeho pokání, obrácení a návratu k Bohu* – zpověď a přijímání, a to vždy první pátek v měsíci.

V kostele najdete kartičky se zaslíbeními, která dává Ježíš a kde si můžete zapísovat svoji účast. Vnímejte to jako podanou Boží ruku, jako stéblo pro tonoucího. *Vnímejte to jako start vašeho obrácení a zrození nového člověka a že chcete opřít svou lásku za lásku*. Nejde ani tak o zaslíbení, které dává Ježíš, ale o vztah, který se vytváří po devíti měsících přijímáním svátosti smíření a eucharistie. Vzniká tu pouto lásky, a o to jde!

Moje maminka, když jsme to měli těžké, zavelela a chodili jsme s bráchou na první pátky a prosili jsem za naše potřeby. Jedna z potřeb byla, aby se táta duchovně uzdravil. Myslíte, že se něco stalo? Nic.

Dlouhých 33 let nic, a dnes je táta *duchovně zdravý a tělesně nemocný*, a říkám Bože, dobře jsi to udělal. Předtím byl duchovně nemocný a tělesně zdravý. A dnes je to naopak, tělo nemocné a duše zdravá – ke chvále Kristově.

Chci vám říci, že do těch prvních pátků jdu a že chci růst v lásce.

Br. Didak, foto Ondřej Špetík

PRVNÍCH DEVĚT PÁTKŮ: JEŽÍŠOVY PŘÍSLIBY

Během setkání Pán Ježíš předal sestře Markétě Marii příslibení nabízená všem ctitelům jeho Nejsvětějšího Srdce. Byla popsána v jejích dopisech a vyprávěních a po její smrti byla sestavena do známých a úžasných **dvanácti příslibů**:

1. **Budu je těšit ve všech útrapách a protivenstvích.**
2. **Budu žehnat všem jejich pracím a podnikům.**
3. **Dám jim všechny milosti potřebné pro jejich stav.**
4. **Budu jejich bezpečným útočištěm v životě a zejména v hodině smrti.**
5. **Hříšníci naleznou v mém Srdci pramen a nekonečné moře milosrdenství.**
6. **Vlažné duše se stanou horlivými.**
7. **Horliví brzy dospějí k velké dokonalosti.**
8. **Kněžím dám milost, že přivedou k pokání i nejzatvrzejší hříšníky.**
9. **Rodinám, v nichž se bude uctívát mé Srdce, dám pokoj a mír.**
10. **Budu žehnat domům, v nichž bude vystaven a ctěn obraz mého Srdce.**
11. **Jména těch, kteří tuto úctu rozšiřují, budou navždy zapsána v mém Srdci.**
12. **Těm, kteří po devět měsíců, vždy v první pátek, přistoupí k svatému přijímání, dám milost vytrvání v kajicnosti a šťastnou smrt po přijetí svátostí.**

V naší farnosti v Brně-Husovicích slavíme první pátky pobožností k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu na konci večerní mše svaté. Při té příležitosti doporučujeme přijmout svátost smíření a eucharistii.

DATUM PRVNÍHO PÁTKU

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

WWW.FARNOST-HUSOVICE.CZ

VÝVOJ ÚCTY K NEJSVĚTĚJŠÍMU SRDCI JEŽÍŠOVU

Církevní otcové – Origenes, sv. Jan Zlatouústý

kontemplují ránu na Ježíšově boku.

1241–1299

Svatá Gertruda a sv. Mechtilda, sv. Kateřina Sienská

Mystičky přemítají o tajemství Ježíšova Srdce.

„Hlubiny Ježíšova Srdce jsou připraveny k úplnému otevření se až v poslední době.“ Sv. Gertruda sepsala invokace litanie k Srdci Ježíšovu.

1091–1153

Svatý Bernard z Clairvaux

Svatý Bernard nám dává rozjímat při čtení písně Krista jako rytíře, který dává svůj život za svou nevěstu – církev.

1182–1226

Svatý František z Assisi

Svatý František z Assisi miluje „toho, kdo není milován“ a vstupuje do odpovědi lásky. „Je to ten, kdo nejlépe rozuměl pocitům mého srdce“, řekl Ježíš svatě Markétě Marie Alacoque.

Z františkánek to byla sv. Markéta Kortonská (1297) nebo Anděla z Foligna. (†1309), které měly mystické zážitky spojené s Ježíšovým utrpením a Srdcem.

1601–1680

Svatý Jan Eudes

Svatý Jan Eudes rozjímá o srdcích Ježíše a Marie a nabízí uctívání Ježíšova Srdce slavením mše.

1567–1622

Svatý František Saleský

Svatý František Saleský založil se svatou Janou de Chantal řád Navštívení Panny Marie (vizitantek). Jeho úkolem byla úcta k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu.

1647–1690

Svatá Markéta Marie Alacoque

Ježíš žádá svatou Markétu Marii, aby se svátek Nejsvětějšího Srdce slavil v celé církvi. Vyzývá ji, aby šířila obraz Jeho srdce, aby jej nosila na svém srdci... Slibuje četná zaslíbení a milosti.

1641–1682

Svatý Klaudius Colombière

prostřednictvím svých spisů dává na vědomí zjevení Srdce Ježíšova svatě Markétě Marii. Později byl uznán jako apoštol důvěry.

1711–1735

Blahoslavený Bernardo de Hoyos

přijímá zjevení od Srdce Ježíšova a zjevení od svatě Markéty Marie. Stal se propagátorem šíření Ježíšova Srdce po celém španělsky mluvícím světě.

1721 Zasněnění Marseille

Biskup Henri François Xavier de Belsunce pod vedením Anne Madeleine de Remuzat zasvětil Marseille Nejsvětějšímu Srdci, aby ji osvobodil od moru, který poté rychle zmizel.

Mnoho svatých z 18. století uctívá Nejsvětější Srdce (Ludvík z Montfortu, Alfons Maria z Liguori).

1928 Pius XI.

píše první encykliku o Ježíšově Srdci *Miserentissimus Redemptor* o smíru, jímž jsme všichni povinni Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu.

1956 Pius XII.

rozdívá teologii Nejsvětějšího Srdce ve své encyklice *Haurietis Aquas*. Encyklika se věnuje úctě k božskému Srdci Ježíšovu a smíru.

1962–1965 Druhý vatikánský koncil

V dokumentech není Srdce zmiňováno, nicméně během koncilu si otcové připomněli lásku Ježíšova Srdce ve velkém rozjímání o spásném díle Ježíše skrze jeho vtělení.

2000 Svatá brána

Svatý Jan Pavel II. uzavírá jubileum roku 2000 těmito slovy: „Zatímco dnes, se Svatou bránou, ‚symbolem‘ Krista, uzavíráme Svatý rok, zůstává Srdce Kristovo otevřenější než kdy jindy. Stále říká lidstvu, které potřebuje naději a smysl: „Pojďte ke mně všichni, kdo se namáháte pod tíhou břemene, a já vám dám odpočinutí“ (Mt 11,28).

2024 Jubilejní rok slavený v Paray-le-Monial i ve všech chrámech zasvěcených Nejsvětějšímu Srdci.

CITÁTY K SRDCI JEŽÍŠOVU

Sv. Augustin:

Díváme-li se do Pánova Srdce, rozumíme člověku.

Sv. Anselm:

Otevření jeho boku nám totiž odhalilo nesmírné dobrodiní lásky jeho Srdce k nám.
Čím blíže k němu přijdeme, tím více se nám otevírá.

Sv. Bernard:

To, co nám Pán o svém Srdci zjevil, můžeme neustále kontemplotvat.
Rány v jeho těle odkrývají tajemství Srdce: je to svátost lásky
a hlubina nezměrného milosrdenství.

Sv. Bonaventura:

Probodnutím Tvého boku se nám otevřel vstup do ráje.
Tvé tělesné rány tedy ukazují rány duchovní. Tvé Srdce bylo probodnuto,
abychom ve světě skrze viditelné rány nahlíželi neviditelné a závažné věci,
vycházející z rány lásky.

Sv. Luisa de Marillac:

Kdykoli se přiblížím k Tvému Srdci, Ježíši, rozumím více tomu,
co je milosrdenství pro ty (nemocné), ke kterým mne posíláš.

Sv. Jan Eudes:

Ježíši, ať mi tvé Srdce ukáže, jak prožívat nebeskou liturgii tady na zemi.

Sv. Pius IX.:

Neporozumíme Ježíšovu působení ve světě bez znalosti jeho Srdce.

Sv. Lev XIII.:

Je potřebné Ježíšovu Srdci stále zasvěcovat svět.

Pius XII.:

Každý si musí najít svou osobní cestu, jak se k Ježíšovu Srdci přiblížit.

Sv. Jan XXIII.:

Ježíšovo Srdce vytrysklo prameny milosti na tento koncil (2. vatikánský).

Sv. Pavel VI.:

Spojit osoby různých životních postojů dokáže pouze Ježíšovo Srdce.

Sv. Jan Pavel II.:

Čeká nás úplně nová etapa hlubšího přijetí Ježíšova Srdce.

Benedikt XVI.:

V Ježíšově Srdci jsou celé dějiny církve a dějiny spásy.

Papež František:

Srdce Ježíšovo spolehlivě bije tou písni, kterou nás k sobě přivede,
až přijde na konci věků.

*Z knihy Novéna ke sv. Klaudiu Colombièrovi,
Refugium Velehrad Roma, 2022*

TEEN-SPOLČO VÍKENDOVKA

12.–14. dubna se uskutečnilo víkendové setkání pro mladé z „teenspolča“ = společenství spojené s přípravou na biřmování, které vedou br. Bernard OFM a s. Lucie OSF. Jedna z účastnic o tom napsala:

V pátek 12. 4. jsme se všichni potkali na faře a s plnými auty a naplnění očekáváním z této víkendovky jsme vyrazily na cestu. V autě, které řídila Lucka, probíhaly velmi zajímavé hovory a taky jsme se dost nasmáli. Když jsme dorazili do Nemotic, zjistili jsme, že naše fara se nachází vedle hřbitova a z toho hned vznikly konverzace o hororech a podobných věcech. Ale jelikož jsme byli s knězem a na posvěceném místě, ničeho jsme se nemuseli bát. Po ubytování a večeři jsme šli na zahradu a tam jsme sledovali konec západu slunce a všichni jsme fotili. Poté jsme hráli hru, při které jsme bojovali o získání Monstera, který nakonec získal Tom. Večer jsme ukončili modlitbou a šli jsme spát, abychom načerpali další energii na sobotu.

Na sobotní snídani jsme si dali nutellu a vyrazili jsme na výlet. První zastávka naší cesty byla na kopci s kapličkou a pozůstatkem nějakého kostela. V kapličce měl Bernard hezkou mši a po ní jsme měli krátké povídání. Druhá zastávka byla na místě zvaném Kozel, kde horolezci lezli na tamní skálu

a my jsme si opékali burty. Po výborném obědě jsme šli dál na hrad Cimburk a tam si většina z nás na osvěžení koupila nějakou limču. Osvěžili jsme se a načerpali další sílu a už jsme se vraceli zpět k autům. Všichni jsme toužili po zmrzlině, ale jelikož byla sobota, v Nemoticích už měli zavřeno, tak jsme měli smůlu. Na večer jsme si zahráli další hru, při které jsme se nechali dost unést a také jsme se báli, že vzbudíme celé Nemotice, protože jsme byli hodně hlasití XD. Byla to vtipná hra a po ní jsme byli všichni vyčerpaní.

Nastala neděle a já s Amčou a Martinou jsme vstaly v 6 hodin a šly jsme na východ slunce, na který jsme musely jít přes hřbitov. Byla nám zima a východ byl nic moc, ale stejně to stálo za to.

Na mši jsme šli do pěkného kostela vedle naší fary a poté jsme měli oběd, který nám ukuchtil Bernard. Začalo balení

a uklízení a nakonec jsme museli toto místo opustit. Po cestě domů jsme se ještě stavili na naši vytouženou zmrzlinu a pokračovali jsme do Brna. Pak už jsme se museli na faře rozloučit a každý jsme šli dál svým směrem.

Tato víkendovka nám za mě každému něco dala, a hlavně jsme se konečně všichni více poznali. Moc jsem si to užila, zažila neobyčejné věci a jsem Lucce i Bernardo-vi vděčná za to, co tam pro nás udělali.

foto sestra Lucie

POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA PRO MUŽE

V postním období se v naší farnosti scházela skupina mužů k duchovní obnově. Jednotlivé večery byly zaměřeny na následující témata:

1. Život je těžký
2. Nejsi důležitý
3. Tvůj život není o tobě
4. Nemáš vše pod kontrolou
5. Zemřeš
6. Tvůj život s Kristem

Jednotlivá témata vycházela převážně z myšlenek kněze a františkána Richar-

da Rohra, který se zabývá mužskou spiritualitou.

Setkání vždy probíhala tak, že po úvodní modlitbě zaznělo téma, které jsme si připravili, pak následovalo společné sdílení k přednesenému tématu a na závěr jsme společně četli žalm z Písma svatého.

Postní duchovní obnova nám mužům z mého pohledu pomohla lépe pochopit a poznat konkrétní působení Boha v našich životech.

Petr Škranc

VÍKEND NA RUDOHORKÁCH

Patnáct mužů z modlitebního společenství chlapů, kteří se schází dvakrát za měsíc ve čtvrtek na faře, se rozhodlo strávit v Jeseníkách společný víkend ve dnech 3.–5. května. S nápadem přišel br. Didak, který duchovně vede tento ryze pánský klub. Zájem byl tak velký, že pro ubytování všech nestačil ani počet postelí v horské chatě, která byla bez elektřiny a se studenou vodou z blízké horské bystriny. Víkendové setkání se stalo jakýmsi druhým završením postní duchovní obnovy, jejíž program byl rozvržen do každotýdenní přípravy na Velikonoce. Sblížila více než dvě desítky mužů různých životních osudů, založení a profesí ve věkovém rozmezí téměř tří generací. V pátek odpoledne se všichni sešli před farou, vybaveni nejen proviantem, spacáky a dalším potřebným k životu bez civilizace, ale také se zásobami pro dobrou náladu a nástroji pro společnou zábavu.

Společný víkend, kterému nescházelo nic kromě manželek a pohodlí rodinného krbu, se do duší zúčastněných zapsal několikaletými nej, které nebudou zapo-

menuty. Společná mše svatá na oltáři pod širým nebem na hoře u Vřesové studánky, posezení u ohně s výhledem na stmívající se vrcholky hor, hučení potoka a tichý šelest v korunách vysokých stromů patřily k těm nejpůsobivějším. Všechny nás obohatila přítomnost dvou Petřů, jejichž hendikep jsme při výšlapu na Vřesovou studánku překonávali společnými silami, abychom mohli zažít v poledne společnou mši svatou. Pro horskou túru na Keprník, Šerák a k vodopádům na Rudohorském potoce se vzhledem k hezkému počasí rozhodla většina účastníků. Vystoupat na horu znamená nejen vynaložit potřebnou námahu, ale i za sebou něco zanechat, něčeho se vzdát, abychom mohli dojít dál, a nakonec být blíž. Ať již je to cíl naší cesty pozemské anebo setkání s Bohem, které překračuje jakékoliv myslitelné výšiny a horizonty. Uvědomili jsme si, že ani na této cestě nejsme sami, že po ní kráčíme společně, doslova vedle sebe.

Nedělní ráno začalo tak jako předchozí den snídaní a společnou modlitbou ran-

ních chval. Mši svatou jsme měli zamluvenu na významném místním poutním místě Maria Hilf – Panny Marie Pomocné u Zlatých hor. Historie tohoto poutního místa je natolik pohnutá, že obnova zbouraného kostela v 90. letech minulého století s přispěním původních vyhnaných obyvatel je sama o sobě příslibem vzbuzujícím

hlubokou důvěru v Boží pomoc na přímluvu Matky Boží. Při závěrečném zhodnocení akce před obědem v blízké restauraci padala slova chvály a díky i několik podnětů k pravidelnému opakování společného víkendů pro muže. Tak snad opět příště. A především, Bohu díky!

Tomáš Drobný, foto br. Didak

S vděčností Bohu a s radostí
oznamuji, že přijmu

KNĚŽSKÉ SVĚCENÍ

v sobotu 22. června 2024
v 9 hodin
v katedrále sv. Petra a Pavla
v Brně.

Prosim, modlete se.
Můžete i za mě.

Zvu Vás také
na slavení

PRIMIČNÍ MŠE SVATÉ

v sobotu 29. června 2024
ve 14 hodin
v kostele Nejsv. Srdce Páně
v Brně-Husovicích.

Daniel Martinek

více na primice.cz

DIECÉZNÍ ZPRAVODAJ AŽNAVĚKY

Brněnské biskupství začalo vydávat pravidelný videolist, kde najdete nejdůležitější zprávy z diecéze, svědectví laiků nebo duchovní zamyslení. Najdete ho na www.youtube.com/@biskupstvibrnenske/

PLÁN AKCÍ HUSOVICKÉ FARNOSTI

- 7. září – pouť do Hájku u Prahy
- 10. září – adorační den farnosti
- 22. září – poděkování za úrodu
- 3. října – Tranzitus (Soběšice)
- 4. října – Slavnost sv. Františka

SRDÍČKO

zpravodaj brněnských římsko-katolických farností Husovice a Soběšice

Vydavatel a místo vydávání: Římskokatolická farnost u kostela Nejsvětějšího Srdce Páně,
Brno-Husovice, Vranovská 766/103, 614 00 Brno, IČ: 64327370

Kontakt: sdriciko.husovice@seznam.cz

<http://www.farnost-husovice.cz>

Četnost vydávání: **dvouměsíčník**

Ročník, číslo a den vydání: **XXVIII, 2/2024, 30. 6. 2024**

Redakční rada: **Miroslav Boudný; Martin Čermák; Veronika Čermáková; Didak R. Klučka, OFM; Ondřej Špetík; Klára Špetíková, Markéta Špetíková (šéfredaktorka)**

Vychází výlučně pro vnitřní potřebu vydavatele. Neprodejné. Neprošlo jazykovou úpravou.

Uzávěrka tohoto čísla byla dne 1. 6. 2024. Uzávěrka dalšího čísla Srdíčka je 15. 9. 2024.